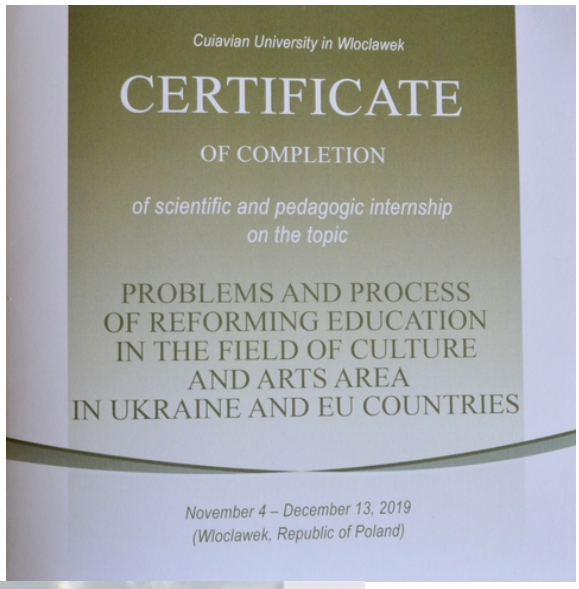
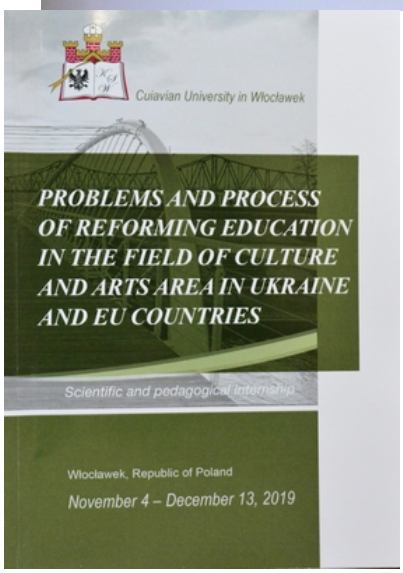

Стажування в зарубіжних науково-освітніх установах належить до особливо ефективних іннова

Разом із науковцем нашої академії стажувалися фахівці мистецького профілю з Львівського НУ ім. Івана Франка, НПУ ім. М.П.Драгоманова, Вінницького ДПУ ім. Михайла Коцюбинського, Дніпропетровської академії музики ім. Михайла Глінки, Державного університету інфраструктури і технологій (м.Київ), Львівської національної музичної академії ім. М.В.Лисенка, Національної музичної академії України ім. Петра Чайковського, Київського НУ культури і мистецтв, Хмельницької гуманітарно-педагогічної академії, а також двох історико-культурних інститутів: Національного Києво-Печерського історико-культурного заповідника та Хортицької національної навчально-реабілітаційної академії (м.Запоріжжя).

Матеріали стажування оформлені в однойменному збірнику наукових праць, де кандидат мистецтвознавства Світлана Гуральна представлена власним дослідженням «Заклади духовної освіти Галичини кінця XIX – першої половини XX ст. у розвитку літургійно-хорової практики регіону». Наш автор зазначає, що духовне мистецтво впливає на процес об'єднання суспільства у межах християнської культури, формує ціннісні маркери та морально-етичні норми і в кінцевому підсумку творить важливі компоненти аури національної ментальності. Це актуалізує потребу вивчення форм і конкретних здобутків історичного поступу національної духовної культури, насамперед її сакральної складової. Тісна співпраця духовенства і представників музичних кіл позитивно впливала не лише на мистецький розвиток регіону, а й на пожвавлення освітніх процесів. Обов'язкове навчання співу та музики в народних школах ішло паралельно із розвитком літургіки та богослужбового співу. Це обумовлювалося потребами підвищення якості церковної хорової музики, в тому числі через активізацію її вивчення у світських навчальних закладах. Дяки та регенти церковних хорів здобували необхідні знання і навики в освітніх установах різного профілю та рівня (гімназіях, бурсах, початкових народних школах), де вони опановували основи церковного співу, вивчали богослужбові та паралітургійні музичні твори. Крім цього, організовувалися диригентські курси. Постійна співпраця церковних і світських музичних колективів на богослужбових та інших духовних акціях збагачувала культурно-мистецьке життя Галичини кінця XIX – першої половини XX ст.

Згадане наукове дослідження молодого музикознавця стало підтвердженням успішного проходження науково-педагогічного стажування у закладі вищої освіти сусідньої держави.